

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1923—24.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4545; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2473).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Fordeling under eet.

Ordføreren (Søren Svendsen): Jeg vil begynde med at sige, at jeg i nogen Maade beklager det sene Tidspunkt for Gennemførelsen af Normeringsloven, selv om det i Aar ikke er saa sent som de tidligere Aar. Det er ikke Udvalgets Skyld, men Ministeriernes, som vedbliver at sende Ændringsforslag saa sent, endogsaa lige til de sidste Dage. Normeringsloven burde nemlig være færdig fra Rigsdagen saa tidligt, at de forskellige Administrationer havde Tid til at iagttage alt fornødent, for at Lovforslagets Bestemmelser kunde træde i Kraft fra 1. April. Det virker altid forstyrrende, naar der hen i Finansaaret skal foretages disse Omposteringer og Forflytninger, som Loven som Regel indeholder Bestemmelser om. Jeg vil benytte Lejligheden til at henstille til Ministerierne fremtidig at have Opmærksomheden henvendt paa ikke alene, at vi faar Lovforslaget fremsat i god Tid, men ogsaa, at Ændringsforslagene kunde fremkomme noget tidligere, saa Loven kunde være færdig fra Rigsdagen i første Halvdel af Marts.

Det er ikke almindeligt, at der ved første Behandling finder nogen Forhandling Sted om Normeringslovforslaget, fordi vi har den Erfaring, at det under Udvalgets Arbejde som oftest undergaar gennemgribende Forandringer; det er samme Praksis, som vi følger for Tillægsbevillingslovens Vedkommende. Jeg skal derfor her ved anden Behandling i Korthed omtale et enkelt Punkt i Lovforslaget, hvormed der ikke er forbundet Ændringsforslag, nemlig Oprettelsen af Direktoratet for Fiskeri. Som ærede Medlemmer bekendt blev der i Fjor vedtaget Oprettelse af et Direktorat for Landbrugserhvervsvirksomhed med en Direktør i Spidsen, hørende direkte under Landbrugsministeren. Det er et aargammelt, stærkt Ønske fra Fiskeriets Side, at

Fiskeriets Interesser maatte blive varetaget i et særligt Kontor eller Direktorat. Det er dette Ønske, Ministeren her foreslaar opfyldt ved paa det foreliggende Lovforslag at foreslaa Oprettelsen af et Fiskeridirektorat med en Direktør som Leder til paa bedste Maade at varetage Fiskeriets Interesser, som spiller en stor Rolle i dette Land. Dette Forslag medfører ikke store Ændringer med Hensyn til Tjenestemændene, idet den Direktør, som skal staa i Spidsen for Fiskeridirektoratet, er den samme, som nu i Henhold til Saltvandsfiskeriloven er Fiskeridirektør. Der udkræves kun Oprettelse af et enkelt nyt Embede, idet en Kontorchef skal bistaa Direktøren med Arbejdet. En Fuldmægtig skal der ogsaa være, men samtidig nedlægges en Stilling som Fuldmægtig i det Kontor, som Fiskeridirektøren hidtil har haft.

Jeg skal ikke komme vidtløftigt ind paa at omtale de enkelte Ændringsforslag. Det er en lang Række, som det vilde kræve lang Tid at gennemgaa. Jeg mener at være berettiget til at undlade dette ved at henvise til de meget udførlige Motiveringer, der som Regel ledsager alle Ændringsforslagene fra Ministerierne, og til den grundige Gennemgang, som disse Forslag ogsaa har været Genstand for i Lønningsraadet, der indgaaende har arbejdet med dem og prøvet, om de stemmede med de Krav, der maatte stilles, navnlig i Henhold til Sparekommissionens Betænkning. Den Normeringslov, vi vedtog for Aaret 1922—23, er ogsaa særlig paavirket af Sparekommissionens Arbejde, hvilket dog væsentligst indskrænkede sig til at give sig Udslag i Besparelser vedrørende de store Etater, for hvis Vedkommende der i Fjor var foreslaaet og blev gennemført en stor Mængde Reduktioner som Følge af den ny Tjenestetidsordning og paa Grund af de Bestræbelser, der blev gjort fra Sparekommissionens Side for, at Tjenestetiden, ogsaa den forøgede Tjenestetid, kunde blive saa vidt muligt effektivt udnyttet i Tjenesten. Udover disse Besparelser, som gav sig Udslag paa Normeringslovforslaget, blev der gennemført store Besparelser, som ikke findes der, idet Tjenestemandspersonalet i de underordnede Klasser og Stillinger, i Bundklasserne, jo ikke fastsættes paa Normeringsloven, men paa Finansloven, hvor deres Antal og deres Lønning bliver opført. Men selv paa Normeringslovforslaget i Fjor var der opført mange Forslag om Nedgang i Tjenestemændenes Antal, saa mange, at det vakte Betæneligheder indenfor Tjenestemændenes Kredse, idet de følte, at der derved blev be-